Bộ môn Khoa học máy tính Khoa Công nghệ thông tin Trường Đại học Sư phạm TPHCM

KŸ THUẬT LẬP TRÌNH

Nguyễn Đỗ Thái Nguyên nguyenndt@hcmup.edu.vn

DỮ LIỆU KIỂU CON TRỎ (CƠ BẢN)

Nội dung

- 1 Khái niệm và cách sử dụng
- 2 Các cách truyền đối số cho hàm
- Con trỏ và mảng một chiều
- 4 Con trỏ và cấu trúc

Kiến trúc máy tính

❖ Bộ nhớ máy tính

- Bộ nhớ RAM chứa rất nhiều ô nhớ, mỗi ô nhớ có kích thước 1 byte.
- RAM dùng để chứa một phần hệ điều hành, các lệnh chương trình, các dữ liệu...
- Mỗi ô nhớ có địa chỉ duy nhất và địa chỉ này được đánh số từ 0 trở đi.
- Ví du
  - RAM 512MB được đánh địa chỉ từ 0 đến 229 1
  - RAM 2GB được đánh địa chỉ từ 0 đến 2³¹ − 1

Khai báo biến trong C

- Quy trình xử lý của trình biên dịch
  - Dành riêng một vùng nhớ với địa chỉ duy nhất để lưu biến đó.
  - Liên kết địa chỉ ô nhớ đó với tên biến.
  - Khi gọi tên biến, nó sẽ truy xuất tự động đến ô nhớ đã liên kết với tên biến.
- ❖ Ví dụ: int a = 0x1234; // Giả sử địa chỉ 0x0B

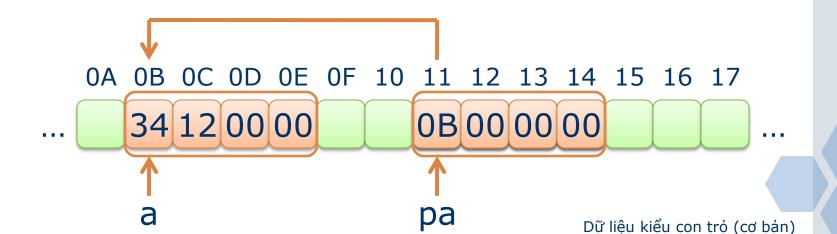
  OA OB OC OD OE OF 10 11 12 13 14 15 16 17

  ... 34120000 ....

Khái niệm con trỏ

- ❖ Khái niệm
  - Địa chỉ của biến là một con số.
  - Ta có thể tạo biến khác để lưu địa chỉ của biến này → Con trỏ.

Khai báo con trỏ

Khai báo

 Giống như mọi biến khác, biến con trỏ muốn sử dụng cũng cần phải được khai báo

```
<kiểu dữ liệu> *<tên biến con trỏ>;
```

❖ Ví dụ

```
char *ch1, *ch2;
int *p1, p2;
```

- ch1 và ch2 là biến con trỏ, trỏ tới vùng nhớ kiểu char (1 byte).
- p1 là biến con trỏ, trỏ tới vùng nhớ kiểu int (4 bytes) còn p2 là biến kiểu int bình thường.

Khai báo con trỏ

Sử dụng từ khóa typedef

```
typedef <kiểu dữ liệu> *<tên kiểu con trỏ>;
<tên kiểu con trỏ> <tên biến con trỏ>;
```

❖ Ví dụ

```
typedef int *pint;
int *p1;
pint p2, p3;
```

- ❖ Lưu ý khi khai báo kiểu dữ liệu mới
  - Giảm bối rối khi mới tiếp xúc với con trỏ.
  - Nhưng dễ nhầm lẫn với biến thường.

Con tro NULL

- ❖ Khái niệm
  - Con trỏ NULL là con trỏ không trỏ và đâu cả.
  - Khác với con trỏ chưa được khởi tạo.

```
int n;
int *p1 = &n;
int *p2;    // unreferenced local variable
int *p3 = NULL;
```


NULL

Khởi tạo kiểu con trỏ

❖ Khởi tạo

- Khi mới khai báo, biến con trỏ được đặt ở địa chỉ nào đó (không biết trước).
  - chứa giá trị không xác định
  - trỏ đến vùng nhớ không biết trước.
- Đặt địa chỉ của biến vào con trỏ (toán tử &)
- <tên biến con trỏ> = &<tên biến>;

❖ Ví dụ

```
int a, b;
int *pa = &a, *pb;
pb = &b;
```


Sử dụng con trỏ

- Truy xuất đến ô nhớ mà con trỏ trỏ đến
  - Con trỏ chứa một số nguyên chỉ địa chỉ.
  - Vùng nhớ mà nó trỏ đến, sử dụng toán tử *.

❖ Ví dụ

Dữ liệu kiểu con trỏ (cơ bản)

Kích thước của con trỏ

Kích thước của con trỏ

```
char *p1;
int *p2;
float *p3;
double *p4;
...
```

- Con trỏ chỉ lưu địa chỉ nên kích thước của mọi con trỏ là như nhau:
  - Môi trường MD-DOS (16 bit): 2 bytes (64KB)
  - Môi trường Windows (32 bit): 4 bytes (4GB)

Các cách truyền đối số

❖ Truyền giá trị (tham trị)

```
#include <stdio.h>
void hoanvi(int x, int y);
void main()
      int a = 3; b = 6;
      hoanvi(a, b);
      printf("a = %d, b = %d'', a, b);
void hoanvi(int x, int y)
      int t = x; x = y; y = t;
```

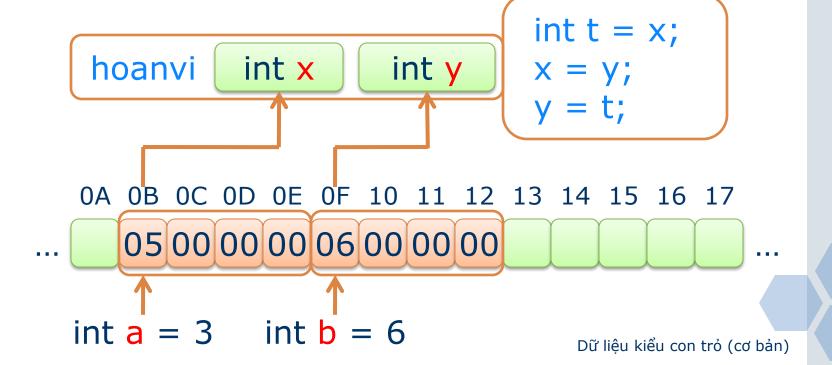

Truyền giá trị (tham trị)

```
int x int y

18 19 1A 1B 1C 1D 1E 1F 20 21 22 23 24 25

... 05 00 00 00 06 00 00 ...
```


Các cách truyền đối số

❖ Truyền địa chỉ (con trỏ)

```
#include <stdio.h>
void hoanvi(int *x, int *y);
void main()
      int a = 3; b = 6;
      hoanvi(&a, &b);
      printf("a = %d, b = %d'', a, b);
void hoanvi(int *x, int *y)
      int t = *x; *x = *y; *y = t;
```


Truyền địa chỉ (con trỏ)

```
int *x int *y

18 19 1A 1B 1C 1D 1E 1F 20 21 22 23 24 25

... 0B 00 00 0F 00 00 00 ...
```

```
int t = x;
x = y;
y = t;

OA OB OC OD OE OF 10 11 12 13 14 15 16 17

O5 00 00 00 06 00 00 00 ...

int a = 3 int b = 6

Dû liệu kiểu con trỏ (cơ bản)
```


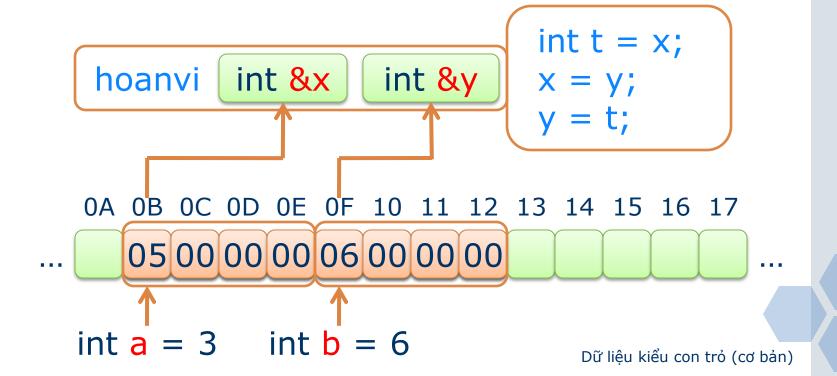
Các cách truyền đối số

❖ Truyền tham chiếu (C++)

```
#include <stdio.h>
void hoanvi(int &x, int &y);
void main()
      int a = 3; b = 6;
      hoanvi(a, b);
      printf("a = %d, b = %d'', a, b);
void hoanvi(int &x, int &y)
      int t = x; x = y; y = t;
```


Truyền tham chiếu (C++)

Một số lưu ý

❖ Một số lưu ý

- Con trỏ là khái niệm quan trọng và khó nhất trong C. Mức độ thành thạo C được đánh giá qua mức độ sử dụng con trỏ.
- Năm rõ quy tắc sau, ví dụ int a, *pa = &a;
  - *pa và a đều chỉ nội dung của biến a.
  - pa và &a đều chỉ địa chỉ của biến a.
- Không nên sử dụng con trỏ khi chưa được khởi tạo. Kết quả sẽ không lường trước được.

```
int *pa; *pa = 1904; // !!!
```


- Mảng một chiều
  - int array[3];
    - Tên mảng array là một hằng con trỏ
      - → không thể thay đổi giá trị của hằng này.
    - Giá trị của array là địa chỉ phần tử đầu tiên của mảng
    - →array == &array[0]

      OA OB OC OD OE OF 10 11 12 13 14 15 16 17

      ...

      ↑

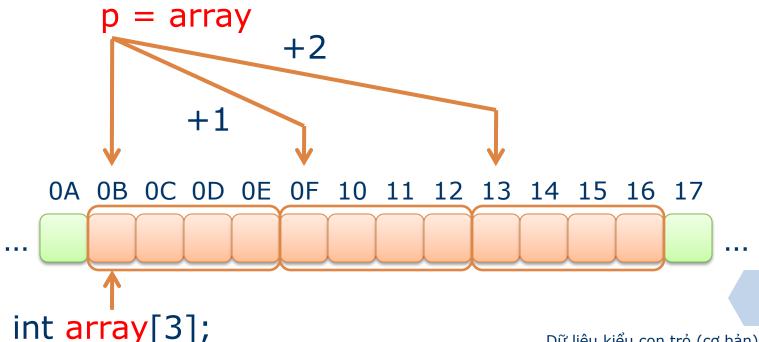

Con trỏ đến mảng một chiều

```
int array[3], *parray;
                // Cách 1
parray = array;
parray = &array[0];  // Cách 2
                   18 19 1A 1B 1C 1D 1E 1F
                      OB 00 00 00
                        parray
  OA OB OC OD OE OF 10 11 12 13 14 15 16 17
   array
```

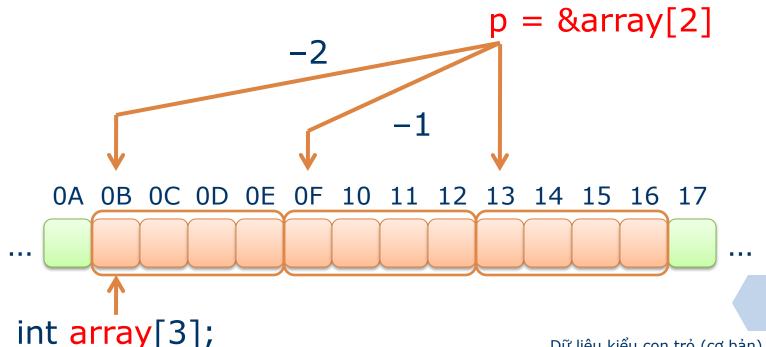

- Phép công (tăng)
  - + n ⇔ + n * sizeof(<kiểu dữ liệu>)
  - Có thể sử dụng toán tử gộp += hoặc ++

- Phép trừ (giảm)
  - n ⇔ n * sizeof(<kiểu dữ liệu>)
  - Có thể sử dụng toán tử gộp -= hoặc -

- Phép toán tính khoảng cách giữa 2 con trỏ
  - <kiểu dữ liệu> *p1, *p2;
  - p1 p2 cho ta khoảng cách (theo số phần tử)
     giữa hai con trỏ (cùng kiểu)
     p1 = array
     p2 = &array[2]

```
p1 - p2= (0B - 13)/sizeof(int) = -2

p2 - p1= (13 - 0B)/sizeof(int) = +2
```

OA OB OC OD OE OF 10 11 12 13 14 15 16 17

Các phép toán khác

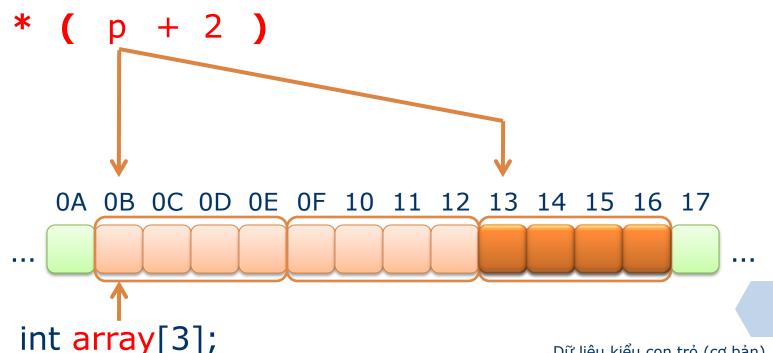
 Phép so sánh: So sánh địa chỉ giữa hai con trỏ (thứ tự ô nhớ)

```
== !=> >=< <=</li>
```

Không thể thực hiện các phép toán: * / %

- Truy xuất đến phần tử thứ n của mảng
  - int array[3], n = 2, *p = array;
  - $\rightarrow$ array[n] == p[n] == *(p + n)

❖ Ví dụ nhập mảng

```
void main()
      int a[10], n = 10, *pa;
      pa = a; // hoặc pa = &a[0];
      for (int i = 0; i < n; i++)
            scanf("%d", &a[i]);
            scanf("%d", &pa[i]);
            scanf("%d", a + i);
            scanf("%d", pa + i);
            scanf("%d", a++);
            scanf("%d", pa++);
→ &a[i] ⇔ (a + i) ⇔ (pa + i) ⇔ &pa[i]
```


❖ Ví dụ xuất mảng

```
void main()
      int a[10], n = 10, *pa;
      pa = a; // hoặc pa = &a[0];
      for (int i = 0; i < n; i++)
            printf("%d", a[i]);
            printf("%d", pa[i]);
            printf("%d", *(a + i));
            printf("%d", *(pa + i));
            printf("%d", *(a++));
            printf("%d", *(pa++));
→ a[i] ⇔ *(a + i) ⇔ *(pa + i) ⇔ pa[i]
```


Truyền mảng 1 chiều cho hàm

❖ Chú ý!

 Mảng một chiều truyền cho hàm là địa chỉ của phần tử đầu tiên chứ không phải toàn mảng.

```
xuất int a[3]
                                        int n
                                  int *a
                        int a[]
         13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
int array[3];
```


Đối số mảng truyền cho hàm

❖ Ví dụ

```
void xuat(int a[10], int n)
      for (int i = 0; i < n; i++)
            printf("%d", *(a++)); // OK
void main()
      int a[10], n = 10;
      for (int i = 0; i < n; i++)
            printf("%d", *(a++)); // Lõi
→ Đối số mảng truyền cho hàm không phải hằng
con trỏ.
```


❖ Lưu ý

- Không thực hiện các phép toán *, /, %.
- Tăng/giảm con trỏ n đơn vị có nghĩa là tăng/giảm giá trị của nó n*sizeof(<kiểu dữ liệu mà nó trỏ đến>) (bytes)
- Không thể tăng/giảm biến mảng (con trỏ hằng). Hãy gán một con trỏ đến địa chỉ đầu của mảng và tăng/giảm con trỏ đó.
- Đối số mảng một chiều truyền cho hàm là địa chỉ phần tử đầu tiên của mảng.

Con trỏ và cấu trúc

Truy xuất bằng 2 cách

```
<tên biến con trỏ cấu trúc>-><tên thành phần>
(*<tên biến con trỏ cấu trúc>).<tên thành phần>
```

❖ Ví dụ

```
typedef struct
{
    int tu, mau;
} PHANSO;
PHANSO ps1, *ps2 = &ps1; // ps2 là con trô

ps1.tu = 1; ps1.mau = 2;
ps2->tu = 1; ps2->mau = 2;

$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).mau = 2;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).tu = 1; (*ps2).tu = 1;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).tu = 1; (*ps2).tu = 1;
$\disp(*ps2).tu = 1;
$\disp(*ps2).tu = 1; (*ps2).tu = 1;
$\disp(*ps2).tu = 1;
$\disp(*ps2).t
```

& BB

Bài tập

d. &pay

Bài 1: Cho đoạn chương trình sau: float pay; float *ptr_pay; pay = 2313.54;ptr_pay = &pay; → Hãy cho biết giá trị của: a. pay b. *ptr_pay c. *pay

❖ Bài 2: Tìm lỗi

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
void main()
      int *x, y = 2;
      *x = y;
      *x += y++;
      printf("%d %d", *x, y);
      getch();
```

```
❖ Bài 3: Cho đoạn chương trình sau:
int *pint;
float f;
char c;
double *pd;
```

→ Hãy chọn phát biểu sai cú pháp:

```
a. f = *pint;
b. c = *pd;
c. *pint = *pd;
d. pd = f;
```


♣ Bài 4: Toán tử nào dùng để xác định địa chỉ của một biến?

→

❖ Bài 5: Toán tử nào dùng để xác định giá trị của biến do con trỏ trỏ đến?

→

❖ Bài 6: Phép lấy giá trị gián tiếp là gì?

❖ Bài 7: Các phần tử trong mảng được sắp xếp trong bộ nhớ như thế nào?

-

❖ Bài 8: Cho mảng một chiều data. Trình bày 2 cách lấy địa chỉ phần tử đầu tiên của mảng này.

- ❖ Bài 9: Trình bày 6 loại phép toán có thể thực hiện trên con trỏ?
  - **→** 1.
  - **→** 2.
  - **→** 3.
  - **→** 4.
  - **→** 5.
  - **→** 6.

❖ Bài 10: Cho con trỏ p1 trỏ đến phần tử thứ 3 còn con trỏ p2 trỏ đến phần tử thứ 4 của mảng int thì p2 – p1 = ?

→

❖ Bài 11: Giống như câu trên nhưng đối với mảng float?

❖ Bài 12: Trình bày khai báo con trỏ pchar trỏ đến kiểu char.

❖ Bài 13: Cho biến cost kiểu int. Khai báo và khởi tạo con trỏ pcost trỏ đến biến này.

- ❖ Bài 14: Gán giá trị 100 cho biến cost sử dụng hai cách trực tiếp và gián tiếp.
  - → Trực tiếp:
  - → Gián tiếp:

- ♣ Bài 15: In giá trị của con trỏ và giá trị của biến mà nó trỏ tới.
  - **→**
  - **→**
- ❖ Bài 16: Sử dụng con trỏ để làm lại các bài tập về mảng một chiều.
  - Nhập/Xuất mảng
  - Tìm phần tử thỏa yêu cầu
  - Tính tổng/đếm các phần tử thỏa yêu cầu
  - Sắp xếp tăng/giảm